

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פרוש

הל"ק יא - פרשת קדושים / בהר		
יום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	קה ע"ב	תרכו-תרי"ב
שני	קו ע"א	תרי"ג-תרי"ד
שלישי	קז ע"ב	תרי"ה-תרמ"ד
רביעי	קח ע"א	תרמ"ה-תרנ"א
חמישי	קט ע"ב	תרנ"א-תרנ"ו
שישי	ק"א ע"א	תרנ"ו-תרס"ג
שבת	ק"ב ע"ב	תרס"ג-תרע"א

לישמיעת שיעורי עמוד היומי
- ב"שה"ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 255 | פרשת נח תשפ"ד

יו"ל בעזהשי"ת ע"י
מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

נח הדריוך והשלים את הדורות שיצאו ממנו

תמים הנה בדורותיו, מאי בדורותיו, אלין אנון דנפקו מגיה, הוא אשלים לכולהו, והוא הנה שלים מפלהו, תמים הנה, דאתיליד מהול, דכתיב (שם י"א) התהלך לפני והיה תמים, בדורותיו ולא בדרין דעלמא דהא מגיה נפקו (תולדות בעלמא).

הצדיקים בחייהם יש להם שתי רוחות, מהעולם הזה והעולם הבא

למה נח נח תרי זמני, אלא פל צדיק וצדיק די בעלמא (דף ס ע"א) אית ליה תרין רוחין, רוחא חד בעלמא דין ורוחא חד בעלמא דאתי, והכי תשפח בכלהו צדיקי, (שמות ג ד) משה משה, (בראשית מו ב) יעקב יעקב, (שם כב י"א) אברהם אברהם, (ש"א ג י) שמואל שמואל, (בראשית י"א) שם שם, בר מיצחק דלא פתיב ביה פמה דכתיב בהו.

מתוך מדבש

נח הדריוך והשלים את הדורות שיצאו ממנו

ומה שכתוב תמים הנה בדורותיו, מקשה מאי בדורותיו, למה כתוב בלשון רבים, וכי פמה דורות חי אדם, הלא אין חיי האדם כי אם דור אחד לבד, ומתרחץ אלין אנון דנפקו מגיה דורותיו הפגנה על כל הדורות שיצאו ממנו, ונקראים על שמו כי הוא אשלים לכולהו הוא השלים את כלם כי למדם דרף ה', ואפלו אחר שלמותם והוא הנה שלים מפלהו והוא הנה תמים ושלים יותר מכלם, ועוד תמים הנה פרושו דאתיליד מהול שגולד מהול, דכתיב התהלך לפני והיה תמים והיינו על ידי המילה, ומפרש עוד בדורותיו, ולא בדרין דעלמא ולא אומר בדורות עולם, דהא מגיה נפקו כי כלם יצאו ממנו ונחשבים כלם לדורותיו.

(דף נט ע"ב, ובכיאורינו כרך ב עמ' ה)

הצדיקים בחייהם יש להם שתי רוחות, מהעולם הזה והעולם הבא

למה נח נח תרי זמני למה פתיב נח נח שתי פעמים, אלא פל צדיק וצדיק די בעלמא (דף ס ע"א) אית ליה תרין רוחין אלא פל צדיק שבעולם יש לו שתי רוחות, רוחא חד בעלמא דין ורוחא חד בעלמא דאתי רוח אחד בעולם הזה ורוח אחד בעולם הבא, ורצונו לומר כי צדיק אפלו פשהו עוסק בעניני עולם הזה ההכרחיים, גם פן מחשבתו דבוקה למעלה, ונחשב כאלו רוחו נחלק לשני חלקים אחד למעלה ואחד למטה, אבל באמת הם רוח אחד, והכי תשפח בכלהו צדיקי וכן תמצא בכל הצדיקים שקראם הקדוש ברוך הוא בשני שמות כנגד שתי רוחות, משה משה בסנה, יעקב יעקב במראות הלילה, אברהם אברהם בעקדה, שמואל שמואל אצל עלי, שם שם בתולדותיו, בר מיצחק דלא פתיב ביה פמה דכתיב בהו מלבד יצחק שלא נכפל שמו שתי פעמים יצחק יצחק.

בְּגִין דִּיצְחָק בְּשַׁעֲתָא דְאַתְקַרַּב עַל גְּבֵי מַדְבְּחָא, נִפְקַת נִשְׁמַתִּיה דְהוֹת בֵּיה בְּהַאי עֲלָמָא, וְכִיּוֹן דְאַתְמַר בֵּיה בְּאַבְרָהָם בְּרוּךְ מַחִיָּה הַמְתִּים, תָּבַת בֵּיה נִשְׁמַתִּיה דְעֲלָמָא דְאַתִּי, בְּגִין דָּא תִּשְׁכַּח דְלֹא יַחַד קִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא שְׁמִיָּה אֲלָא עַל יִצְחָק, בְּגִין דְאַתְחַשְׁב כְּמַת, וְעַל דָּא רְמַז קָרָא וְאָמַר (א׳״ב טו טו) הֵן בְּקִדּוּשָׁיו לֹא יֵאֱמִין וְגוֹ׳.

נַח הִיָּה צְדִיק תָּמִים בְּדוֹר שְׁפָלוֹ חַיֵּב

דְּבַר אַחַר אֲלֵה תּוֹלְדוֹת, בְּגִין דְהוּא צְדִיק שְׁבַח לִיה תְּרֵי זְמַנִּי, תָּמִים הִיָּה בְּדוֹרוֹתָיו, אֲבָל בְּדַרְיִן אַחֲרָנִין אִינוּ נִחְשָׁב לְכֻלּוּם, כְּמוֹ דְרָא דְאַבְרָהָם וְדָרָא דְמֹשֶׁה וְדָרָא דְדָוִד. דְּבַר אַחַר חָמֵי מְאִי עָבַד בְּדָרָא דְכֻלְּהוּ חַיִּיבִים, קַל וְחוֹמֵר אֵלוּ הִיָּה בְּדָרָא דְכּוֹלְהוּ צְדִיקִים.

הַתְּבָה הַחֲזִיקָה עוֹלָם מְלֵא שְׁלֵא בְּדַרְךָ הַטָּבֵע

תָּא חֲזִי, נַח אַתְחַזִּי מִיּוֹמָא דְאַתְבְּרִי עֲלָמָא לְמַהוּי בְּתִיבָה בְּחַבּוּרָא חַד וְלְמִיעַל בְּהַ, וְעַד לָא אַתְחַבְּרוּ כְּחַדָּא לָא הוּא עֲלָמָא כְּדָקָא יְאוּת, לְבַתַּר מַה כְּתִיב (שׁם ט טו) וּמֵאֲלֵה נִפְצָה כָּל

מִתּוֹק מַדְבַּשׁ

זְמַנִּי לְפִי שְׁנַח הִיָּה צְדִיק שְׁבַח אוֹתוֹ הַפְּסוּק שְׁתֵּי פְעָמִים נַח נַח שֶׁהוּא לְשׁוֹן חֲבֵה, וְגַם כְּפָל הַשֵּׁם מוֹרָה עַל שְׁבַח וְיִתְרוֹן כְּאֵלוּ הוּא אוֹמֵר פְּלוֹנִי הוּא הַפְּלוֹנִי הַיְדוּעַ בְּמַעֲלָה וְחִשְׁבּוֹת, תָּמִים הִיָּה בְּדוֹרוֹתָיו, אֲבָל בְּדַרְיִן אַחֲרָנִין אִינוּ נִחְשָׁב לְכֻלּוּם אֲבָל בְּדוֹרוֹת אַחֲרִים לֹא הִיָּה נִחְשָׁב לְכֻלּוּם, כְּמוֹ דְרָא דְאַבְרָהָם, וְדָרָא דְמֹשֶׁה, וְדָרָא דְדָוִד כִּי הֵם הָיוּ צְדִיקִים מִמֶּנּוּ. דְּבַר אַחַר מַה שְּׁכָתוּב בְּדוֹרוֹתָיו הוּא לְשַׁבַּח, חָמֵי מְאִי עָבַד בְּדָרָא דְכֻלְּהוּ חַיִּיבִים רְאָה אֶת מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים שֶׁעָשָׂה בְּדוֹר שֶׁהָיוּ כָּלָם רְשָׁעִים, קַל וְחוֹמֵר אֵלוּ הִיָּה בְּדָרָא דְכּוֹלְהוּ צְדִיקִים קַל וְחוֹמֵר אֵלוּ הִיָּה בְּדוֹר שְׁכָלָם צְדִיקִים וְדָא הִיָּה צְדִיק בִּיּוֹתַר.

(דף ס ע"א, ובביאורינו כרך ב עמ' ו)

הַתְּבָה הַחֲזִיקָה עוֹלָם מְלֵא שְׁלֵא בְּדַרְךָ הַטָּבֵע

תָּא חֲזִי, נַח אַתְחַזִּי מִיּוֹמָא דְאַתְבְּרִי עֲלָמָא לְמַהוּי בְּתִיבָה בְּחַבּוּרָא חַד וְלְמִיעַל בְּהַ בַּא וְרָאָה כִּי נַח הִיָּה רְאוּי מִיּוֹם שְׁנַכְרָא הָעוֹלָם לְהִיּוֹת עִם הַתְּבָה בְּחַבּוּר אַחַד, וְלִכְנֹס בְּהַ כְּדִי לְחַדֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם כְּכַרְאִשׁוֹנָה בְּמַלְכוּת שַׁד״י, וְעַד לָא אַתְחַבְּרוּ כְּחַדָּא לָא הוּא עֲלָמָא כְּדָקָא יְאוּת וְעַד שְׁלֵא נִתְחַבְּרוּ יַחַד לֹא הִיָּה הָעוֹלָם בְּשַׁלְמוֹת כְּרָאוּי, לְבַתַּר אַחַר שֶׁיִּצְאוּ נַח וּבְנָיו מִן הַתְּבָה מַה כְּתִיב וּמֵאֲלֵה נִפְצָה כָּל הָאָרֶץ, וּמִפְּרֵשׁ מַהוּ נִפְצָה, כְּמַה

בְּגִין דִּיצְחָק בְּשַׁעֲתָא דְאַתְקַרַּב עַל גְּבֵי מַדְבְּחָא, נִפְקַת נִשְׁמַתִּיה דְהוֹת בֵּיה בְּהַאי עֲלָמָא לְפִי שֶׁיִּצְחָק בְּשַׁעֲתָא שְׁנִקְרַב עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ יִצְאָה וּפְרָחָה נִשְׁמַתוֹ שֶׁהִיָּתָה בּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִיּוֹן דְאַתְמַר בֵּיה בְּאַבְרָהָם בְּרוּךְ מַחִיָּה הַמְתִּים וְכִיּוֹן שְׁנִצְאָר בְּאַבְרָהָם שְׁבַרְךָ בְּרוּךְ מַחִיָּה הַמְתִּים, וְעַל יְדֵי זֶה תָּבַת בֵּיה נִשְׁמַתִּיה חֲזָרָה לִיצְחָק נִשְׁמַתוֹ, אֲבָל אִזְ חֲזָרָה רַק הַנִּשְׁמָה דְעֲלָמָא דְאַתִּי שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, וְלִכְּנֹן לֹא נִכְפַּל שְׁמוֹ, בְּגִין דָּא תִּשְׁכַּח דְלֹא יַחַד קִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא שְׁמִיָּה אֲלָא עַל יִצְחָק וְלִפְיָקָה תִּמְצָא שְׁלֵא יַחַד הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמוֹ עַל שׁוּם צְדִיק בְּחַיִּיו אֲלָא עַל יִצְחָק, בְּגִין דְאַתְחַשְׁב כְּמַת לְפִי שֶׁהוּא כְּבָר נִחְשָׁב כְּמַת וְנִסְתַּלַּק מִעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא הִיָּתָה לוֹ נִשְׁמָה מִעוֹלָם הַזֶּה אֲלָא מִעוֹלָם הַבָּא, וְיִצְרַר הָרַע פִּסְק מִמֶּנּוּ (פְּנִיחָמָא טוֹלְדוֹת ז), וְהָרִי הִיָּה בֵּן עוֹלָם הַבָּא בְּחַיִּיו (עִין צְנַא צְמָרָא דף יז רישׁ עמוד ב), וְעַל דָּא רְמַז קָרָא וְאָמַר הֵן בְּקִדּוּשָׁיו לֹא יֵאֱמִין וְגוֹ׳ שֶׁהַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מֵאֲמִין בְּשׁוּם צְדִיק בְּעוֹדוֹ בְּחַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁיִּשְׁאָר בְּצַדִּיקוֹתוֹ, וְלִכְּנֹן אִינוּ מִיַּחַד שְׁמוֹ עֲלָיו (פְּפִרוּשׁ רַשׁ״י פְּפִרְשׁט וַיֵּלֵךְ עַל הַפְּסוּק וְאִלְקִי יִצְחָק, עִין ט״ס).

(דף נט ע"ב-ס ע"א, ובביאורינו כרך ב עמ' ה-ו)

נַח הִיָּה צְדִיק תָּמִים בְּדוֹר שְׁפָלוֹ חַיֵּב

דְּבַר אַחַר פְּרוּשׁ אַחַר עַל מַה שְּׁכָתוּב אֲלֵה תּוֹלְדוֹת נַח נַח שְׁתֵּי פְעָמִים, בְּגִין דְהוּא צְדִיק שְׁבַח לִיה תְּרֵי

הָאָרֶץ, מֵהוּ נִפְצָה כְּמָה דָּאֵת אָמַר (שם ב' י) וּמִשָּׁם יִפְרֹד, דְּמִתְמָן אֲשַׁתְּכַח פְּרוּדָא, וְאִתְבְּדְרוּ תוֹלְדוֹת לְכָל סְטָרִין, וְכֹלָא חַד פְּדוּגְמָא חָדָא, בְּגִינֵי כֶּף אֵלָה תוֹלְדוֹת נַח, אֵלָה וּדְאִי, דְּהָא יְסוּדָא דְעֵלְמָא אִיהוּ דְעֵבִיד (דף ס ע"א) תוֹלְדוֹת לְקִיּוּמָא בְּאַרְעָא.

אַתָּא רַבִּי אַבָּא וּנְשָׁקִיָּה, אָמַר אַרְיָא בְּחִילִיָּה טִינְרָא נְקִיב וְתַבְר, כֶּף הוּא וּדְאִי, וְתָא חֲזִי מְשִׁיעוּרָא דְתִיבּוּתָא, אוּף נְמִי הֲכִי הוּא.

בְּהַתְּבוּנָנוֹת בְּמַעֲשֵׂי הַשׁׁי"ת בְּעוֹלָם, מְגִלִּים נִפְלְאוֹת כְּעֵין נְבוּאָה עֲלִיּוֹנָה

רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח, (תהלים מו ט) לְכוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹת יְהו"ה אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאַרְץ, הָאִי קְרָא הָא אֲתָמַר וְאוֹקְמוּהָ, אֲבָל לְכוּ חֲזוּ, מֵאִי חֲזוּ, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (ישעיה כ"א ב) חֲזוֹת קִשָּׁה הוֹגֵד לִי, בְּעוֹבְדוּי דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֵבִיד אֲתַגְלִי נְבוּאָה עֲלָאָה לְבִנֵי נְשָׂא, אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת, שְׁמוֹת וּדְאִי, דְּהָא שְׁמָא גָרִים לְכֹלָא.

מתוק מדבש

שְׁהַחֲזִיק אֶת הַמְּרַבָּה, אוּף נְמִי הֲכִי הוּא מְזָה מוֹכַח גַּם כֵּן שְׁלֵא הִיָּה עֲנִין זֶה בְּדִרְךָ הַטְּבַע, אֵלָא לְפִי שְׁנַח וְהַתְּבָה רְמִזוּ אֶל יְסוּד וּמְלָכוּת [הַשְּׂכִינָה] הַעֲלִיּוֹנִים לְכֵן הַחֲזִיקָה הַתְּבָה עוֹלָם מְלֵא שְׁלֵא כְּדִרְךָ הַטְּבַע. (דף ס ע"א, ובביאורינו כרך ב עמ' ז)

בְּהַתְּבוּנָנוֹת בְּמַעֲשֵׂי הַשׁׁי"ת בְּעוֹלָם, מְגִלִּים נִפְלְאוֹת כְּעֵין נְבוּאָה עֲלִיּוֹנָה
רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח מֵה שְׁכָתוּב לְכוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹת יְהו"ה אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאַרְץ וּמְפָרֵשׁ הָאִי קְרָא הָא אֲתָמַר וְאוֹקְמוּהָ פְּסוּק זֶה כְּכֹר נְאֻמְרוּ בּוּ כְּמָה פְּרוּשִׁים, אֲבָל עֲתָה נִפְרֵשׁ בְּאִפְּן זֶה, לְכוּ חֲזוּ, וּמְקַשָּׁה מֵאִי חֲזוּ לְמָה כְּתִיב בְּלִשׁוֹן תְּרַגְמוּם וְלֹא כְּתִיב רְאוּ, לְכֵן מְפָרֵשׁ כִּי מֵלֵת חֲזוּ הִיא כְּמָה דָּאֵת אָמַר חֲזוֹת קִשָּׁה הוֹגֵד לִי שְׁפָרוּשׁוּ נְבוּאָה קִשָּׁה הַגֵּד לִי, וְכֵן כָּאֵן מֵלֵת חֲזוּ פְּרוּשָׁה נְבוּאָה, כִּי מֵה שְׁכָתוּב לְכוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹת ה' פְּרוּשׁוּ כִּי בְּעוֹבְדוּי דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֵבִיד בְּמַעֲשֵׂים שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה בְּעוֹלָמוֹ, אֲתַגְלִי נְבוּאָה עֲלָאָה לְבִנֵי נְשָׂא מִתְּגַלִּית נְבוּאָה עֲלִיּוֹנָה לְבִנֵי אָדָם, רְצוּנוֹ לֹמַר כִּי כָּאֲשֶׁר תִּסְתַּכְּלוּ בְּמַפְעָלוֹת ה' תַּחֲזוּ נִפְלְאוֹת הַבּוֹרָא כְּעֵין שְׂרָאוּ הַנְּבִיאִים בְּנְבוּאָה, אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת פְּרוּשׁ אֶל תְּקָרִי שְׁמוֹת בְּפִתְחָה, אֵלָא שְׁמוֹת וּדְאִי בְּצִרְיָ, דְּהָא שְׁמָא גָרִים לְכֹלָא כִּי הַשֵּׁם גּוֹרֵם לְכָל דְּבַר, וְכֵן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן בְּדַעַת בְּנֵי אָדָם כְּעֵין נְבוּאָה לְקִרְא שְׁמוֹת לְבִנֵיהֶם עַל שֵׁם הַעֲתִיד.

דָּאֵת אָמַר וּמִשָּׁם יִפְרֹד פְּרוּשׁ כְּאֵלוֹ הִיָּה כְּתוּב מֵאֵלָה נִפְרְדָּה כָּל הָאָרֶץ, דְּמִתְמָן אֲשַׁתְּכַח פְּרוּדָא וְאִתְבְּדְרוּ תוֹלְדוֹת לְכָל סְטָרִין שְׁמַבְּנֵי נַח נִפְרְדוּ וְנִפְצוּ תוֹלְדוֹת לְכָל הַרוּחוֹת וְנַעֲשֶׂה הָעוֹלָם בְּתַקְוָנוּ וְנִתְקַיְּם לְעוֹלָם וְלֹא נִחְרַב עוֹד, וְכֹלָא חַד פְּדוּגְמָא חָדָא וְהַפֵּל אַחַד לְמַעְלָה וּלְמַטָּה כְּדָגְמָא אַחַת, כְּמוֹ שְׁלִמְטָה יֵצְאוּ תוֹלְדוֹת מֵהַתְּבָה, כֵּן לְמַעְלָה יוֹצְאִים תוֹלְדוֹת מֵהַמְּלָכוּת [הַשְּׂכִינָה], בְּגִינֵי כֶּף לְכֵן כְּתִיב אֵלָה תוֹלְדוֹת נַח, וּמְפָרֵשׁ אֵלָה וּדְאִי שְׁהֵם תוֹלְדוֹתֵיהוּ דְּהָא יְסוּדָא דְעֵלְמָא אִיהוּ דְעֵבִיד (דף ס ע"א) תוֹלְדוֹת לְקִיּוּמָא בְּאַרְעָא שְׂרַק הַיְסוּד הוּא הַעוֹשֶׂה תוֹלְדוֹת לְהַתְקַיְּם בְּאַרְץ.

אַתָּא רַבִּי אַבָּא וּנְשָׁקִיָּה בָּא רַבִּי אַבָּא וּנְשָׁקוּ לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּסוּד יְחִיד וְנִשְׁקִין, אָמַר אַרְיָא בְּחִילִיָּה טִינְרָא נְקִיב וְתַבְר וְאָמַר עֲלִי אַרְיָה בְּכַחוּ מְשַׁבֵּר הָרִים וּמְפּוֹצֵץ סְלַעִים וּמְגַלָּה מֵה שְׁבַתוֹכְם מֵהָאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, כֶּף הוּא וּדְאִי כֶּף שְׁבַרְתָּ וְתַרְצַתָּ אֶת קִשְׁיוֹת הַפְּסוּקִים שְׁהִיוּ קָשִׁים כְּסֹלַע. וְתָא חֲזִי מְשִׁיעוּרָא דְתִיבּוּתָא וּבֵא וּרְאָה מְשַׁעוֹר הַתְּבָה שְׁהִיָּה אֲרַכָּה שְׁלֵשׁ מֵאוֹת אַמָּה וּרְחִבָּה חֲמֵשִׁים אַמָּה וְקוֹמְתָה שְׁלֵשִׁים אַמָּה שְׁהֵם בְּיַחַד שְׁלֵשׁ מֵאוֹת וּשְׁמוֹנִים אַמּוֹת, כְּמַנִּין שֵׁם שְׁד"י וְשֵׁם אֲדָנִי שְׁהֵם יְסוּד וּמְלָכוּת [הַשְּׂכִינָה], וּמְסַפֵּר אַחַד יוֹתֵר שְׁהוּא הַכּוֹלֵל שְׁבָא לְרִמּוֹ שְׁשִׁנְיָהֶם נִכְלָלוּ וְנִתְיַחְדוּ כְּאַחַד, וְאִפְשָׁר לְלַמֵּד אֶת הַסוּד שְׁנַח הוּא בְּכַחֲנֵת יְסוּד וְהַתְּבָה בְּכַחֲנֵת מְלָכוּת [הַשְּׂכִינָה], אִי נְמִי, מְשַׁעוֹר הַקְטָן שֶׁל הַתְּבָה שְׁהִיָּה מוֹעֵט

כְּתִיב וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִגְוֶה, אַמְאֵי הֶכָּא לֵאמֹר, וְאַמְאֵי זֶה, אֶלָּא לֵאמֹר דָּא אֲתַתָּא, זֶה דָּא צְדִיק, (רְמֵז כְּמוֹ דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קְרָא לִיה נֹחַ, נִיחָא דְאַרְעָא, לֵאמֹר מְאֵי לֵאמֹר, אֶלָּא אֲתֵר דָּא קְרִי לִיה נֹחַ, וּמֵאן אִיהוּ אַרְעָא קְדִישָׁא, לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ יִגְוֶה, עֵבֵד לִיה קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְתַתָּא כְּגִוּוֹנָא עֲלֵאָה), (נ"א זֶה דָּא צְדִיק, וְכֵן נֹחַ (לֵאמֹר נֹחַ) דָּא צְדִיק, לֵאמֹר דָּא נֹחֵבָא, בְּגִין דְלֵא מִתְפָּרְשֵׁן דָּא מִן דָּא. אָמַר רַבִּי יִצְחָק לֵאמֹר דָּא אַרְעָא קְדִישָׁא), (וְזֵה אִמְת).

הַנְּשֻׁמָּה שׁוֹרָה עִם הָאָדָם רַק לְפִי דְרָכָיו וְכִשְׁרוֹן מַעֲשָׂיו

תָּא חֲזִי נִשְׁמַתָּא נְפָקַת וְאַעִיל בֵּין טוּרֵי פְרוּדָא, וְאַתְחַבְר רִוְחָא בְּנִשְׁמַתָּא, נַחֲת לְתַתָּא אֲתַחְבַּר נֶפֶשׁ בְּרוּחַ, וְכִלְהוּ אֲזִלִּי (ד"א נְחֲתִין) וּמִתְחַבְרִין דָּא עִם דָּא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה נֶפֶשׁ וְרוּחַ כְּלִילָן דָּא עִם דָּא, נִשְׁמַתָּא שְׂרִיא בְּאַרְחֻי דְּבַר נֶשׁ, (וְהֵא"י) וְהִיא מְדוּרָא טְמִירָא דְלֵא אֲתִידַע אֲתָרָה, אֲתָא בַר נֶשׁ לְאַתְדַּכְּאָה מְסִיעֵין לִיה בְּנִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, וְדַכָּאן לִיה וּמְקַדְשִׁין לִיה וְאַקְרִי קְדוּשׁ, לֹא זָכָה וְלֹא אֲתִי לְאַתְדַּכְּאָה, תְּרִין דְרָגִין פְּתִיחִין דְּאַנּוּן נֶפֶשׁ וְרוּחַ בֵּיה, נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא לִית בֵּיה, (סִיּוּעָא דְלַעִילָא וְדָא כְּפּוּם אַרְחֻיָּה), וְלֹא עוֹד אֶלָּא דָּאִי יִסְתַּאב מְסַאבִּין לִיה, וְסִיּוּעָא דְלַעִילָא אַעֲדִיו מִיַּנְיָה, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה כָּל חַד לְפּוּם אַרְחֻיָּה.

מֵתוּק מִדְּבַשׁ

לְתַתָּא אֲתַחְבַּר נֶפֶשׁ בְּרוּחַ אַחַר כֶּף יוֹרֵד הַרוּחַ עִם הַנְּשֻׁמָּה שְׂבִתוּכוּ לְמַטָּה לְעוֹלָם הַעֲשִׂיָּה וְשֵׁם מִתְחַבְרַת הַנֶּפֶשׁ בְּהַרוּחַ, עַל יְדֵי שְׁהַרוּחַ מִתְלַבֵּשׁ בְּתוֹכָהּ, וְכִלְהוּ נְחֲתִין וּמִתְחַבְרִין דָּא עִם דָּא וְאַחַר כֶּף כָּלִם יוֹרְדִים לְעוֹלָם הַזֶּה לְהַתְלַבֵּשׁ בְּגוּף הָאָדָם וְשֵׁם מִתְחַבְרִים כָּל הַנֶּפֶשׁ רוּחַ נִשְׁמָה זֶה עִם זֶה.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה הוּא פְּלִיג וְאַמַר לְרַבִּי חֵימָא נֶפֶשׁ וְרוּחַ כְּלִילָן דָּא עִם דָּא שְׂרַק הַנֶּפֶשׁ וְהַרוּחַ כְּלוּלִים זֶה עִם זֶה בְּגוּף הָאָדָם שְׂאֵי אֲפֻשֵׁר לְחִיּוֹת בְּלַעֲדָם, נִשְׁמַתָּא שְׂרִיא בְּאַרְחֻי דְּבַר נֶשׁ אֲבָל הַנְּשֻׁמָּה שׁוֹרָה עִם הָאָדָם רַק לְפִי דְרָכָיו וְכִשְׁרוֹן מַעֲשָׂיו, וְהִיא מְדוּרָא טְמִירָא דְלֵא אֲתִידַע אֲתָרָה וְעַד שְׁהָאָדָם זָכָה אֶל הַנְּשֻׁמָּה הִיא נַעֲלַמַת בְּמְדוּרָא נַעֲלָם בְּשִׂרְשָׁה שְׂבִיבִינָה אֲשֶׁר לֹא נוֹדַע מְקוּמָהּ, אֲתָא בַר נֶשׁ לְאַתְדַּכְּאָה מְסִיעֵין לִיה בְּנִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא רַק אִם הָאָדָם בָּא לְהַטְהֵר מְסִיעֵין אוֹתוֹ עִם נִשְׁמָה קְדוּשָׁה כְּדִי שִׂיכַל לְהַתְגַּבֵּר עַל הַיִּצָּר הָרַע, וְדַכָּאן לִיה וּמְקַדְשִׁין לִיה וְאַקְרִי קְדוּשׁ וּמְטַהֲרִים וּמְקַדְשִׁים אוֹתוֹ וְנִקְרָא קְדוּשׁ, לֹא זָכָה וְלֹא אֲתִי לְאַתְדַּכְּאָה אִם לֹא זָכָה וְלֹא בָּא לְהַטְהֵר, תְּרִין דְרָגִין פְּתִיחִין דְּאַנּוּן נֶפֶשׁ וְרוּחַ בֵּיה רַק שְׁתֵּי מְדַרְגוֹת שֶׁל פְּתִיחִים לְכַנֵּס לְקַדְשָׁה שֶׁהֵם נֶפֶשׁ וְרוּחַ יֵשׁ בּוֹ, נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא לִית בֵּיה אֲבָל נִשְׁמָה קְדוּשָׁה אִין בּוֹ, וְלֹא עוֹד אֶלָּא דָּאִי יִסְתַּאב מְסַאבִּין לִיה וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׂאֵם מְטַמָּא עֲצָמוֹ מַעֲט

כְּמוֹ כֵן כָּאן כְּתִיב וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִגְוֶה, וּמְקַשָּׁה אַמְאֵי הֶכָּא לֵאמֹר וְאַמְאֵי זֶה כִּי הָוָה לִיה לְמִימַר וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ כִּי יִנְחַמְנוּ, וּמְתַרְן אֶלָּא לֵאמֹר דָּא אֲתַתָּא אֶלָּא מֵלֵת לֵאמֹר רוּמְזַת עַל הַמְּלָכוֹת הַנִּקְרָאוֹת אֲשֶׁה (מִמְנַלְר צִיְהֵר פְּרָשְׁת יִתְרוֹ דָּף פִּג עֵמוּד ט), זֶה דָּא צְדִיק וּמֵלֵת זֶה מוֹרָה עַל הַיְסוּד, וּבָא לְהוֹרוֹת שְׂיִסוּד וּמְלָכוֹת [הַשְּׂכִינָה] וְנִתְּנוּ בְּלַב אֲבִיו לְקִרְאוֹ נֹחַ עַל שֵׁם הָעֵתִיד שְׂכִיבָא מְנוּחָה וְשְׁלוֹם בֵּין יְסוּד וּמְלָכוֹת [הַשְּׂכִינָה], וְאַמַר עוֹד (ס"ג ד"ב) וְכֵן נֹחַ דָּא צְדִיק נֹחַ רוּמְזַ עַל הַיְסוּד, לֵאמֹר דָּא אֲתַתָּא לֵאמֹר רוּמְזַ עַל הַמְּלָכוֹת [הַשְּׂכִינָה], וְלִכְּן כְּתִיב וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר בְּגִין דְלֵא מִתְפָּרְשֵׁן דָּא מִן דָּא לְהוֹרוֹת שְׂיִסוּד וּמְלָכוֹת [הַשְּׂכִינָה] אִינְם נִפְרְדִים זֶה מִזֶּה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק לֵאמֹר דָּא אַרְעָא קְדִישָׁא הוּא גַם כֵּן סוֹבַר שְׁמֵלֵת לֵאמֹר הִיא הַמְּלָכוֹת [הַשְּׂכִינָה] הַנִּקְרָאוֹת אַרְן הַקְדוּשָׁה. (דף ס ע"א, וּבְבִיאורֵינוּ כַּרְךָ ב ע"ב ח)

הַנְּשֻׁמָּה שׁוֹרָה עִם הָאָדָם רַק לְפִי דְרָכָיו וְכִשְׁרוֹן מַעֲשָׂיו

תָּא חֲזִי נִשְׁמַתָּא נְפָקַת הַנְּשֻׁמָּה יוֹצֵאת מִהַבְּרִיאָה שְׂמֵשׁ נַחְצָבָה, וְאַעִיל בֵּין טוּרֵי פְרוּדָא וְיוֹרְדַת וְנִכְנַסַת בֵּין הָרֵי הַפְּרוּד הֵינְנוּ בְּמָקוֹם הַקְּלֻפּוֹת שְׂבַעוֹלָם הַיְצִירָה, וְאַתְחַבְר רִוְחָא בְּנִשְׁמַתָּא וְשֵׁם מִתְחַבְר הַרוּחַ שְׂבִיבִינָה בְּהַנְּשֻׁמָּה, עַל יְדֵי שְׂמֵתְלַבֵּשׁת הַנְּשֻׁמָּה בְּתוֹף הַרוּחַ, נַחֲת

קול חזק יורד מן השמים לעזר בני אדם לטוב

קטורי רמאי קסטורי דההוא סטרא, אגן פתיחן עיינין פתיחן אודנין, קל מן קליא נחית מעילא לתתא, מתבר טורין וטנרין, מאן אגון דחמאן ולא חמאן, אטימין אודנין סתימין עיינין, לא חמאן ולא שמעין, לא ידעין בסכלתנו.

חד דכלילא בתרין בגווייהו, דחזין ליה לבר, אגון מתדבקן בין (ס"א ביה) באגון תרי, חד אומנא דאומנא לא שריא (ס"א שרין) בגווייהו, לא עאלין בין ספרי קדישין, כל אגון דאומנא דא לא (דף סב ע"ב) שריא בגווייהו, לא אכתבו בספרי דכרנייא.

מתוק מדבש

ועיניהם סתומות שלא רואים ולא שומעים ולא יודעים בהשפלה בעבודת הבורא.

והפרוז מכריז עוד ואומר חד דכלילא בתרין בגווייהו איך לא שמים לב, הלא היו יכולים לזפות לבחינת הנשמה שהיא בחינת יחידה הכלולה ומלבשת בתוך שתי בחינות רוח ונפש, דחזין ליה לבר ובעונותם דוחים את הנשמה לחוץ, אגון מתדבקן ביה באגון תרי והם מתדבקים רק בשתי בחינות רוח ונפש שהם רק פרי חיותם המכרחת, חד אומנא דאומנא אבל בחינת היחידה שהיא הנשמה ששרשה מהבינה שהיא נקראת אמן על כל האמין לפי שהיא היתה האמן של העולם, לא שריא בגווייהו לא שורה בתוכם פי אינם עושים מעשים טובים שיזכו שתלכש הנשמה בהם, ואמר לא עאלין בין ספרי קדישין הם לא נכתבים בספרים הקדושים, כל אגון דאומנא דא לא (דף סב ע"ב) שריא בגווייהו כל אלו שהנשמה ששרשה מבינה אינה שורה בתוכם, ומפרש לא אכתבו בספרי דכרנייא הם אינם נכתבים בספר הזכרונות של המלכות. [השכינה]

(דף סב ע"א-ע"ב בתוספתא, ובביאורינו כרך ב עמ' לד-לה)

ברצונו, אז מטמאים אותו יותר, וסיועא דלעילא אעדיו מיניה וסיועא של מעלה מסתלק ממנו על ידי הסתלקות הקדשה העליונה ממנו, מכאן ולהלאה כל חד לפום ארתייה מאן ואילף כל אחד לפי דרכו כך מסיעים לו. (דף סב ע"א, ובביאורינו כרך ב עמ' לג-לד)

קול חזק יורד מן השמים לעזר בני אדם לטוב

קטורי רמאי פרוש מלאכים הקשורים ברום הרקיע, קסטורי דההוא סטרא שהם ממנים ושליחים מצד מעלה, הם מודיעים יתרונם על התחתונים, ואומרים אגן פתיחן עיינין פתיחן אודנין אגו עיינינו ואודנינו פתוחות כדי לראות ולשמע, ואגו שומעים קל מן קליא נחית מעילא לתתא מתבר טורין וטנרין קול מן הקולות יורד מלמעלה למטה המשבר הרים וסלעים, והקול מכריז כדי לעזר את בני האדם מתרדמתם, ואומר מאן אגון דחמאן מי אלו הרואים ומסתכלים רק בעסקיהם הגשמיים, ולא חמאן ולא רואים ולא מתבוננים בענינם הרוחני, והם אטימין אודנין סתימין עיינין לא חמאן ולא שמעין לא ידעין בסכלתנו שאזניהם אטומות

שבה דא שירה

ולו עמי שומע לי, בעקבות משיחא אשר הרע והמינות גובר, היו שוקדין כל ימיהם ללמוד ספר הזוהר והתיקונים... והיו מבטלין כל הגזירות רעות והיו ממשיכין שפע ואור על כל העולמות, וכן השפעות פשוטות, בני חיי מזוני.

(הגה"ק מקאמרנא, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימיל כבודת: 3022233@gmail.com

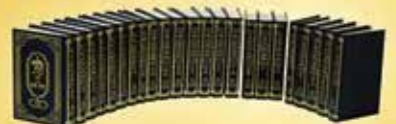
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)